

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

Alt i alt kan mit parti bifalde den udformning, lovforslaget har fået. Vi ved jo, at der ligger dybtgående undersøgelser og overvejelser til grund for denne lovgivning. Vi kan ikke lukke øjnene for, at tiden er løbet fra den gamle svangerskabslov, og vi må erkende, at det kan være mere umoralsk at kræve et svangerskab gennemført end at give en større adgang til afbrydelse ad lovlig vej. Der er problemer, det er indlysende klart.

I § 1, der opstiller betingelserne for svangerskabsafbrydelse, er stk. 1, nr. 2, 3 og 4, ikke vanskelige at overskue, men til at træffe afgørelse i de forhold, der henhører under nr. 1, kræves der meget kyndige og også meget forstandige folk. Ikke desto mindre er det absolut rigtigt at erkende, at de forskellige tilfælde ikke lader sig klart og koldt rubricere.

Jeg deler ikke det ærede medlem fru Ellen Poulsens betænkeligheder ved dette nr. 1. Vi kan simpelthen ikke undvære dette punkt, for der er ikke rubrikker ellers for det, der kræves.

I § 2, nr. 3, står der:

„Er kvinden gift og samlever med sin ægtefælle, skal der gives denne lejlighed til at udtale sig, ...“.

Der ville jeg gerne sætte punktum efter „sig“ og stryge eftersætningen:

„ . . . medmindre særlige omstændigheder taler derimod.“

Det skulle da være meget særlige omstændigheder, hvis de skulle kunne tale derimod.

Jeg er ikke tilfreds med, at man i § 3 tilsidesætter hjemmets læge så meget, som man gør. Den praktiserende læge har et meget dybere kendskab til hjemmet, end en flyvende kommission kan have. Gennem år og dag har lægen kendt kvindens helbred og sindstilstand og kan bedømme, hvor langt hun er kommet bort fra sin normale sindstilstand under svangerskabet. Lægen ved, om svangerskabet giver netop hende de dybe depressioner. Derfor bør det ikke overlades alene til mødrehjælpens skøn, om lægen skal høres. Hvis en kvinde har fast læge, bør denne i alle tilfælde høres og ikke, som der står i lovforslaget, „i almindelighed“. At lægen ikke er medbestemmende, har jeg ikke noget imod.

De nye straffebestemmelser er hårdere

for den, der forleder til svangerskabsafbrydelse, og den, der ulovligt foretager sådanne indgreb. Det er kun rimeligt. Det ligger jo desværre nær at antage, at den mand, der forleder kvinden, også tænker på det kommende store børnebidrag, måske endog på det uægteskabelige barns arveret. Men straffen hænger også over hovedet på den mand, der må erkendes indirekte at være medskyldig i den ulovlige afbrydelse, fordi han trods henvendelser har nægtet at yde en efter forholdene rimelig støtte og bistand under svangerskabet. Det bliver så dommeren, der skal dømme i disse sager.

Alle er enige om, at der trænges til mere oplysning om seksualhygiejne. Det mest nærliggende var, at lærerne gav denne oplysning i de øverste skoleklasser; men her svigter seminariet, der sender lærerne ud uden nogen som helst vejledning. Loven åbner nu adgang for kommuner, private foreninger og organisationer til at påtage sig et oplysningsarbejde, men dette anerkendes kun halvt, thi kun halvdelen af udgifterne refunderes; medens al anden oplysningsvirksomhed er vederlagsfri. Jeg tror, det ville give denne oplysning et mere sædeligt stempel, om offentlige myndigheder stod som moralske garantier. Som lovforslaget er forment, tror jeg imidlertid, det har lange udsigter med dette oplysningsarbejde, der så hårdt tiltrænges. Ingen har pligt til at give denne oplysning; det kræver måske også et vist mod at gå ind for sagen, og det lettes ikke økonomisk. Skal der være alvor i oplysningsarbejdet, skal det støttes fuldtud og ikke halvt.

Petra Petersen: Jeg skal ikke her gentage den tale, jeg på mit partis vegne holdt ved førstebehandlingen af svangerskabslovforslaget i marts. Der er siden da ikke sket afgørende ændringer, som taler for at gennemføre forslaget i den foreliggende skikkelse, og derfor har min gruppe heller ikke ændret sin opfattelse af det. Kun vil jeg fastslå, at diskussionerne omkring lovforslaget har vist os den store interesse, der har været — og stadig er — i befolkningen for at få løst de problemer, der findes i forbindelse med svangerskab og fødsel.

Hverken dette lovforslag — som jo nu er fremsat igen — eller det forslag om ændringer i loven om mødrehjælpsinstitutio-